

1   Γιατί κυρά μου φεύγει ἀποὺ ξαυτόν μου
              ἤλθα, πουλλιά, μ' ἐσᾶς νὰ καταντήσω·
              γιατί κυρά μου ξάψεν τὸ λαμπρόν μου
              ἤλθα στὸ σκίός σας, δέντρη νὰ καθίσω
5   καὶ μετὰ σέναν, βρύση, ἂν ἤμπορήσω
              νὰ δροσιστῶ πριχοῦ μὲ καταλύση·
              κι ἀφὸν δὲν θέλει πιὸν νὰ μοῦ γρικήση,
              γρικᾶτε μου, πουλλιά, δεντρά καὶ βρύση.

              Γρικᾶτε μου, πουλλιά, καὶ λυπηθῆτε
10   γρικῶντα τὴν πολλήν τη σκληροσύνην
              κ' ἐσεῖς, δεντρά, ἔχ τὴν λύπην μαραθθῆτε
              ἔδοντας τὴν ἐδικὴν της κακοσύνην·
              λυπήθου με κ' ἐσοῦ μὲ λεμοσύνην
              βρύση μου, κι ὅτις ἄλλος ἀγρικήση·
15   κι ἀφὸν δὲν θέλει πιὸν νὰ μοῦ γρικήση,
              γρικᾶτε μου, πουλλιά, δεντρά καὶ βρύση.

              Δὲν θέλει πιὸν ν' ἀκούση τὸ λαμπρόν μου,
              δὲν πολογᾶται σ' ὅσα τῆς μιλήσω,
              πλάσιν οὐδὲ ψηφίζει τὸ λαμπρόν μου,
20   δὲν θέλει νὰ σταθῆ νὰ τὴν βιγλίσω·
              κι ὅσα χαρτιὰ ποτὲ νὰ τῆς μηνύσω
              ἀποὺ μακρὰ δὲν θέλει νὰ τὰ γγίση·
              κι ἀφὸν δὲν θέλει πιὸν νὰ μοῦ γρικήση
              γρικᾶτε μου, πουλλιά, δεντρά καὶ βρύση.
25   Πέτε, πουλλιά, μὲν πάψετε τὸ κλάμαν
              καὶ δίκιον ἔν νὰ κλαίγετε μιτά μου·

30

δέντρο, και δείλις και πωρνόν και κάμαν
γοιόν σείζεστε λαλείτε τὰ κακά μου·
βρύση, πιντώθου με τὰ κλάματά μου
κ' ἐγὼ θέλω φονάζειν κρίσην, κρίσην,
κι ἄφὸν δὲν θέλει πῖον νὰ μοῦ γρικήση,
γρικᾶτε μου, πουλλιά, δεντρὰ καὶ βρύση.

Θέμις Σιαπκαρά-Πιτσιλλίδου επιμ., *Ο πετραρχισμός στην Κύπρο. Ρίμες αγάπης: από χειρόγραφο του 16ου αιώνα με μεταφορά στην κοινή μας γλώσσα*, Τυπογραφείο Γ. Τσιβεριώτη, Αθήνα 1976.